

geringens politik. Der står jo også, at hvis resultatet ikke er givet på forhånd, betyder det da naturligvis, at alle har lov til at overveje, hvad vi så skal lave. Hvad kan der så ske, og hvilke alternativer og andre muligheder er der, hvis resultatet ikke er givet på forhånd, altså, at Tyrkiet ikke er i stand til at blive medlem?

Men jeg forstår på det her, at hr. Morten Messerschmidt for så vidt godt ville give Tyrkiet privilegeret partnerskab i dag. Det er jo det, som hr. Morten Messerschmidt står og advokerer for, at de skal have i dag. Det er da interessant, det er da en ny melding fra Dansk Folkeparti.

Formålet med processen er fortsat, at Tyrkiet, hvis det forandrer sig og alle disse kritisable ting er væk, er fjernet, så er det et europæisk land med europæiske værdier, og så kan det selvfølgelig også blive medlem af Den Europæiske Union. Det vil tage mange år, det er muligt, at det lykkes, og det er muligt, at det ikke lykkes.

Når der bliver spurgt om, hvad formålet med processen er, ja, så er det altså den forandringsproces, der er formålet. Men det er da helt legitimt, når vi også skriver i vedtagelsen, at hvis resultatet ikke er givet på forhånd, så spekulerer kloge mennesker som bl.a. hr. Bendt Bendtsen over, at hvis det resultat ikke er givet på forhånd, hvilke andre resultatmuligheder er der så.

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som medspørger til udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 14:08

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke for ministerens svar, som jo gjorde det fuldstændig klart, hvad der er grundlaget for EU's forhandlinger med Tyrkiet. Det er et perspektiv om medlemskab. Det har Folketinget her tilsluttet sig, og det gør jeg i fuldt mål.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke der sker en mærkelig forvridning af debatten om Tyrkiet og EU-medlemskab dermed, at man så ofte i debatten overser, at Europa også har brug for Tyrkiet i en række sammenhænge, f.eks. fordi Tyrkiet som et overvejende muslimsk land har et fortræffeligt forhold til Israel, Tyrkiet fører et aktivt diplomati, der sigter på øget dialog med Iran og med Syrien. Kan ministeren ikke bekræfte, at Tyrkiet på disse områder spiller en konstruktiv rolle?

Kl. 14:09

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:09

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jeg bekræfte, og det er jo også noget, den nye amerikanske administration lægger meget vægt på, nemlig Tyrkiets rolle, som jo har været i gang i et stykke tid, hvor man har prøvet i forbindelse med Israel at få fremmet tostatsløsningen, hvor man har prøvet det, jeg kalder det syriske spor, hvor man også har prøvet at få fremmet den fredsproces, vi har arbejdet for mellem Syrien og Israel.

Det kan også nævnes, at Tyrkiet jo her for nylig har åbnet for, at der også skal komme en forsoning med Armenien, så vi får fjernet et af de konfliktområder, som ligger i Europa. Det vil vi jo sætter meget pris på at de gør.

Hvis jeg skal se på det lange perspektiv, vil Europa have mere glæde af et europæisk Tyrkiet som en del af den europæiske sikkerhedspolitik – det er de jo i NATO i forvejen – som så betyder, at hvis der skulle komme denne Clash of Civilizations, som Samuel Huntington har talt om, er det jo nok klogere, at Tyrkiet er blandt de europæiske lande i stedet for dem, der måtte være antieuropæiske. Så jeg tror, at det er en forvandringsproces af Tyrkiet – hvis den lykkes – der vil være til alles fordel, og hvis EU er i stand til at bære det til den tid.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:10

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne stille et supplerende spørgsmål: Kan ministeren bekræfte, at Tyrkiet aldrig har yttet noget som helst ønske om, at forhandlingerne skulle ende med andet end fuldt medlemskab? Hele ideen om et privilegeret partnerskab afviser Tyrkiet jo fuldstændig selv, det har Tyrkiet ingen som helst interesse i. Kan ministeren bekræfte det?

Kan ministeren i øvrigt ikke bekræfte, at Tyrkiets rolle er helt, helt central, når det drejer sig om Vesteuropas forsyning med olie fra det kaspiske område, fra de centralasiatiske stater? Hvis vi her skal gøre os mindre afhængige f.eks. af olie fra de arabiske lande og fra Rusland, olie og gas fra de pågældende områder, så er Tyrkiet af central betydning.

Kl. 14:10

Formanden:

Udenrigsministeren.